

התכנית "נתיבים של אמפתיה" הוערכה באמצעות מחקר על ידי צוות שעמדתי בראשו. מטרת המחקר הייתה לבחון את השפעת התכנית על הילדים שהשתתפו בה ועל המורות שהנחו אותן. הממצאים בנוגע לילדים הראו שיפור מובהק ברמת האמפתיה בין תחילת התכנית לסיומה. השיפור בא לידי ביטוי בממדים השונים של אמפתיה – התנהגות כלפי האחר, הבנה מלאה יותר של צרכי האחר ושימוש בשפה עשירה יותר בתחום ההבנה הרגשית. בנוסף, יש ראיות לכך שהתכנית משפרת את הביטחון העצמי ומפחיתה חרדות של ילדים. ממצאי המחקר העלו עוד, שתרומת התכנית לא הוגבלה לקידום משאבים אישיים של הילדים אלא הורחבה למורות עצמן. התועלת שהפיקו המורות מן התכנית באה לידי ביטוי הן בתפקודן המקצועי והן בחייהן האישיים. התרומה המקצועית באה לידי ביטוי באימוץ שיטות הוראה חדשות בהן עושות המורות חיבור בין המישור הרגשי למישור הלימודי. כמו כן דווחו המורות על שיפור הקשר הבין אישי עם התלמידים, בעקבות ההתנסות המשותפת בתכנית. במישור האישי תרמה התכנית לראייה אופטימית ואוהבת יותר של האחר.

פרופסור יצחק גילת,

ראש רשות המחקר, ההערכה והפיתוח